

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST

SVI POSTUPCI PROTIV DEJANA MILKUNIĆA OKONČANI – DEJAN MILKUNIĆ NIJE KRIV

***AKO JE OPTUŽBA BILA VIJEST, ONDA I NJEN KONAČNI PRAVNI ISHOD MORA BITI
VIJEST***

Nakon gotovo dvije godine postupaka, optužbi, profesionalnih posljedica i javnog pritiska, pravni epilog je jasan: protiv Dejana Milkunića nije utvrđena krivica. Optužnica je povučena, krivični postupak i istraga su obustavljeni, suspenzija je ukinuta, odluke koje su zadirale u njegov radni i profesionalni status poništavane su, sud je utvrdio nezakonitost njegovog prijevremenog razrješenja sa funkcije direktora, a nakon žalbenog i ponovljenog sudskog postupka ostvarena je i sudska zaštita zbog povrede njegovog ugleda i časti.

Nakon dvije godine u kojima su optužbe, sumnje i javne kvalifikacije često dobijale više prostora od činjenica, vrijeme je da se sa najmanje jednakom pažnjom saopšti i njihov konačni epilog. Dejan Milkunić nije osuđen ni za jedno djelo koje mu je stavljano na teret.

Ovo saopštenje zato nije samo pregled sudskih i institucionalnih odluka. Ono govori i o cijeni javne presude prije pravne: o dvije godine života koje se ne mogu vratiti, o ličnom i profesionalnom ugledu građenom decenijama, o porodici koja nije bila stranka ni u jednom postupku, ali je njihove posljedice živjela svakoga dana, te o pravu čovjeka da nakon završetka postupaka javnost sazna kako se priča zaista završila.

Danas govore odluke, a ne pretpostavke

Dejan Milkunić je 2. decembra 2024. godine prijevremeno razriješen dužnosti direktora JU Srednja muzička škola „Čestmir Mirko Dušek“ Tuzla. Tokom novembra 2025. godine uslijedile su dvije mjere pismenog upozorenja i odluka o otkazu ugovora o radu za radno mjesto profesora harmonike. Nakon podnesenog prigovora i zahtjeva za zaštitu prava, otkaz i obje mjere upozorenja su poništeni.

Paralelno s radno-pravnim postupcima odvijao se i krivičnopravni postupak. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine 14. januara 2026. godine povuklo je optužnicu, nakon čega je narednog dana obustavljen krivični postupak, a 18. februara 2026. godine donesena je i odluka o obustavi istrage. Suspenzija izrečena Dejanu Milkuniću ukinuta je 30. marta 2026. godine.

Općinski sud u Tuzli je 2. aprila 2026. godine utvrdio nezakonitost odluke o prijevremenom razrješenju Dejana Milkunića sa funkcije direktora i tu odluku poništio. Nakon žalbenog postupka pred Kantonalnim sudom i ponovnog odlučivanja pred Općinskim sudom, ostvarena je i sudska zaštita u dijelu koji se odnosi na povredu njegovog ugleda i časti.

Kada se svi ovi ishodi sagledaju zajedno, pravna slika slučaja danas je bitno drugačija od slike koja je u jednom periodu stvarana u dijelu javnosti.

Šteta nije ostala u sudskim spisima

Dejan Milkunić nije u javni život ušao sa ovim slučajem. Više od dvije decenije njegovo ime vezano je za muzičko obrazovanje, pedagogiju, umjetnički rad, kulturne projekte, festivale i organizaciju manifestacija. Upravo zato posljedice nisu mogle ostati ograničene na jednu funkciju, jedno radno mjesto ili jedan sudski predmet.

Profesionalna diskreditacija pokušavala se prelići i na njegov umjetnički rad, projekte i festivale, na odnose sa saradnicima i institucijama, kao i na ukupni javni kredibilitet. U sredini u kojoj postoje različiti profesionalni i konkurentski interesi, svaki pokušaj da se pravni postupak pretvori u sredstvo diskreditacije može proizvesti posljedice daleko šire od samog predmeta postupka. Motive, eventualne veze i odgovornost pojedinaca neće utvrđivati saopštenje ni društvene mreže, nego nadležne institucije.

Najveći dio štete, međutim, ne nalazi se ni u jednoj izreci presude. Ne može se jednostavno izmjeriti šta znači živjeti dvije godine pod teretom javne sumnje, ulaziti među kolege, učenike, roditelje, prijatelje i poznanike znajući da su mnogi pročitali prvi naslov, ali možda nikada neće pročitati konačnu odluku. Još manje se može izmjeriti teret koji je sve to ostavilo na porodici.

Sud može vratiti pravo. Ali niko ne može vratiti dvije godine života.

Anonimni profili, komentari i odgovornost

Tokom prethodnog perioda slučaj se nije zadržao samo u institucijama i profesionalnim medijima. O njemu se pisalo i komentarisalo na društvenim mrežama, kroz anonimne i lažne profile, insinuacije, etiketiranja i tvrdnje koje su, po ocjeni Dejana Milkunića i njegovog pravnog tima, u pojedinim slučajevima prešle granicu legitimnog komentaranja i zadirale u čast, ugled i profesionalni integritet.

Lažni profil ne znači nepostojanje odgovornosti. Anonimnost na internetu nije pravni imunitet, a brisanje objave ne znači da automatski nestaju i njene posljedice. Ko je kreirao, koristio ili stajao iza pojedinih profila i objava, da li je postojala povezanost između pojedinih aktivnosti i sa kojim ciljem – tamo gdje za to postoje zakonski osnovi, utvrđivat će nadležni organi.

Dejan Milkunić neće putem medija unaprijed proglašavati krivce. Ali neće ni odustati od utvrđivanja odgovornosti. Svaka nova objava, komentar ili tvrdnja koja pređe granicu dozvoljenog izražavanja i predstavlja moguću povredu prava bit će dokumentovana i, kada za to postoje zakonske pretpostavke, predmet odgovarajućeg pravnog postupanja.

Pravna borba se nastavlja – bez revanšizma, ali i bez zaborava

Završetak postupaka vođenih protiv Dejana Milkunića ne znači da je završeno i pitanje odgovornosti za postupke drugih. U odnosu na osobe i sadržaje za koje pravni tim smatra da postoje zakonski osnovi, pokrenuti su odnosno pokreću se odgovarajući pravni postupci radi zaštite časti, ugleda, dostojanstva i profesionalnog integriteta.

Poruka je jasna: neće biti javnih obračuna, prijetnji niti presuđivanja preko društvenih mreža. Odgovarat će se dokumentima, dokazima i institucijama. Nijedan konkretan slučaj za koji postoji pravni osnov neće biti prepušten zaboravu, bez obzira da li je riječ o pojedincu, javnom profilu, anonimnoj stranici, profesionalnom konkurentu ili bilo kojoj drugoj osobi. O odgovornosti će, kao i do sada, odlučivati nadležni sudovi i institucije.

To nije revanšizam. To je korištenje prava koje zakon daje svakom čovjeku da zaštiti svoje ime, porodicu, čast i profesionalni integritet.

Optužba nije presuda – i epilog mora dobiti isti prostor

Iz ovog slučaja ne smije se izvesti pogrešan zaključak. Svaka prijava mora biti ozbiljno provjerena, svaka eventualno oštećena osoba mora imati pravo na zaštitu, a institucije moraju raditi bez pritisa. Niko ne smije biti iznad zakona. Ali isto tako niko ne smije biti proglašen krivim prije nego što nadležni organi utvrde činjenice.

Optužba nije presuda. Sumnja nije činjenica. Prijava nije dokaz krivice. Komentar nije dokaz. Društvena mreža nije sudnica.

Javnost najčešće zapamti početak. Optužba dobije naslov, sumnja komentare, fotografija se dijeli, a ime ostaje vezano za priču. Kada mjesecima ili godinama kasnije stignu povlačenje optužnice, obustava postupka, obustava istrage ili poništavanje odluka, pažnja često više nije ista.

Ako je optužba bila vijest, onda i njen konačni pravni ishod mora biti vijest.

Od medija i javnosti zato se ne traži privilegija, nego profesionalna ravnoteža: da konačni pravni ishodi dobiju najmanje onu pažnju koju su svojevremeno dobile optužbe i sumnje.

Nakon svega, ostaju činjenice

- otkaz i pismena upozorenja su poništeni;
- suspenzija je ukinuta;
- optužnica je povučena;
- krivični postupak je obustavljen;
- istraga je obustavljena;
- utvrđena je nezakonitost prijevremenog razrješenja sa funkcije direktora;
- ostvarena je sudska zaštita u vezi sa povredom ugleda i časti.

To su činjenice na osnovu kojih ovaj slučaj danas treba posmatrati. Dejan Milkunić nastavlja svoj pedagoški, profesionalni, umjetnički i društveni rad, a pravna borba za puno utvrđivanje odgovornosti tamo gdje su njegova prava povrijeđena nastavlja se institucionalnim putem.

Na kraju, zahvaljujemo porodici koja je zajedno sa njim podnijela najveći teret ovog perioda, prijateljima i kolegama koji nisu donosili presude prije institucija, kao i profesionalnim medijima koji su nastojali izvještavati odgovorno i objektivno.

Dvije godine života niko ne može vratiti. Ali nakon dvije godine javnih optužbi, javnost ima pravo da jednako jasno čuje i njihov konačni epilog: DEJAN MILKUNIĆ NIJE KRIV.

Dejan Milkunić, prof.

dr.sc. Mirna Alibegović, advokat

Sanela Džanić, advokat

